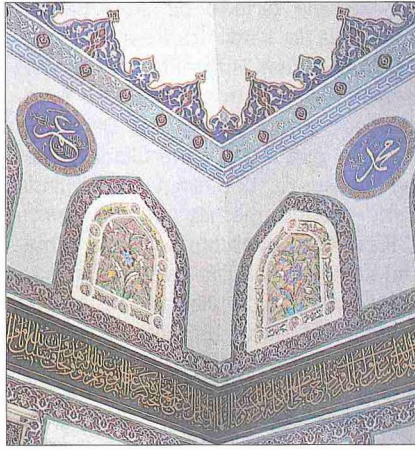

AĞA CAMİİ

İstanbul Beyoğlu'nda
XVI. yüzyıla ait cami.

İstiklâl caddesi ile Sakızağacı sokağının kesiştiği köşede bulunan cami, eskiden bânisinin adını taşıyan Hüseyin Ağa mahallesine dahil iken sonradan Şehid Muhtar Bey mahallesi sınırları içine alınmıştır. *Hadîka*'ya göre Galata Sarayı ağalarından Hüseyin Ağa tarafından yaptırılan cami, bugün kâgır çatılı ve minaresi sağında bulunan bir yapıdır. Bazı kaynakların ilk halinin kubbeli olduğu kaydedilmekte, *Hadîka*'nın yazma nüshalarının birinde de adı "Ermin Bey Camii" olarak geçmektedir.

Kaynaklarda görülen ve bugün mevcut olmayan kitâbesinde ebced hesabıyla düşürülen inşa tarihinin 1005 (1596) olduğu anlaşılmaktadır. Daha önce avlu kapısı üzerinde duran II. Mahmud tuğralı sekiz satırlık bir başka kitâbeden, caminin bizzat II. Mahmud tarafından tamir ettirilmiş olduğu ve bilâhare yandıktan sonra yine bu padişah tarafından 1250'de (1834) ikinci defa ihya edildiği öğrenilmektedir. Bazı ansiklopedilerde, kitâbede bulunan "sûzan" (yakan, yakıcı) kelimesinden, onarımları yaptıranın Sûzan adında bir hanım olduğu sonucunun çıkarıldığı görülmektedir. Ancak bu iddia yanlış olup kelime caminin geçirdiği yangınla ilgilidir. Uzun müddet bakımsız kaldıktan sonra 1934'te Vakıflar İdaresi'nce ihata duvarlarına kadar yeniden onarılan caminin mihrabı, duvar-

Ağa Camii'nin kitâbe kuşağı ve revzenleri

ları ve minare gövdesinin eski yapıdan kaldığı anlaşılmaktadır. Daha önce kiremitle kaplı olan çatı kurşunla örtülmüş, saçaklar rûmîli dendanlarla bezemiştir. İçeride dört kalın kare prizma ayak, basık çatıyı tutmaktadır; mahfil binanın hemen hemen yarısına kadar iç hacmi kaplamış durumdadır. Kible ve yan duvarlarında dörder adet alt ve üst pencere vardır; üst pencereler kemerli olup renkli camlarla bezelidir. Duvarlar son onarımda belli bir yüksekliğe kadar Kütahya çinileriyle kaplanmıştır. Tavan ve tonozlar renkli kalem işleriyle süslüdür. Mihrap altı sıra mukarnaslı, minber ahşap ve basit yapıdır. Lafza-i Celâl, ism-i nebî ve dört halifenin adları Tuğrakeş İ. Hakkı Altunbezer tarafından yuvarlak çini panolar halinde yazılmış, 1950'de de pencereler arasına Halim Özyazıcı tarafından kuşak yazısı çekilmiştir. Zarif bir işçiliğe sahip olan şadırvanın Mimar Sinan'ın eseri Sinan Paşa Camii'nden, havuz ve fiskiye'nin de Eyüp'teki Oluklu Bayır Tekkesi'nden getirildiği bilinmektedir. Mihrap önünde yine Galata Sarayı ağalarından Dâvud Ağa'nın 1056 (1646) tarihli kabri bulunmaktadır. Önceleri ana caddeye doğru uzanan hazîrenin taşları 1934 tamiri sırasında kaldırılmıştır.

BİBLİYOGRAFYA:

Hüseyin Ayvansarâyî, *Hadîkatü'l-cevâmi'*, İstanbul 1281, II, 78; *İstanbul Âbideleri*, İstanbul, ts. (Yedigün Neşriyatı), s. 5-6; Tahsin Öz, *İstanbul Camileri*, Ankara 1965, II, 2, 59; "Ağa Camii", *İTA*, I, 131-133; "Ağa Camii", *İst. A*, I, 230-232; "Ağa Camisi", *TA*, I, 219.

İ. AYDIN YÜKSEL

AĞA DİVANI

Ocak işlerini halletmek üzere
yeniçeri ağasının başkanlığında
Ağakapısı'nda toplanan divan
(bk. AĞAKAPISI, YENİÇERİ AĞASI).

AĞA HAN

XIX. yüzyıl başlarından itibaren
Nizârî İsmâîlî mezhebinin
son dört imamı için kullanılan unvan.

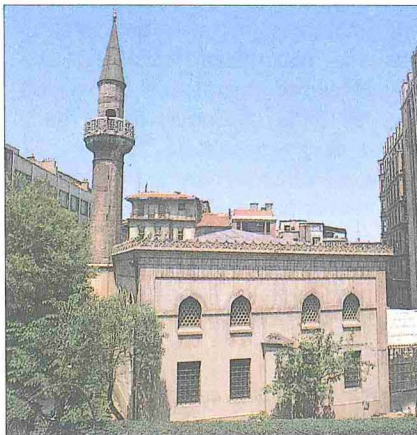
"Ağa Han", aslında İran Kaçar hükümdarlarının saraylarında asalet sahibi kimselere verilen bir şeref unvanıdır. Kırk beşinci imamı Şah Halîlullah'ı ziyaret etmek maksadıyla Yezd'e gelen Nizârî İsmâîlîler'le şehirdeki İsnâaşerî esnaf arasında çıkan çatışma sırasında Halîlullah'ın öldürülmesi üzerine oğlu Hasan Ali Şah imam oldu (1817). Yeni imam, İran Hükümdarı Feth Ali Şah'ın kızı ile evlendikten sonra kendisine "Ağa Han" unvanı verildi. Bu unvan Hasan Ali Şah'tan sonra onun neslinden gelen imamlara da intikal etmiştir.

Ağa Han Hasan Ali Şah Mahallâtî (ö. 1298/1881). Nizârî İsmâîliyye'nin XIX. yüzyıl başlarında "Ağa Hanlar dönemi" diye adlandırılan devresinin ilk imamıdır. Yetişmesinde, sağlam ve mücadeleci bir karakter taşıdığı anlaşılan annesinin büyük tesiri olmuştur. Kendi neslinin imâmet müessesesi ile de desteklenmesini düşünen Feth Ali Şah, yeni imama "Ağa Han" unvanını vererek onu kızı Serv-i Cihan Begüm ile evlendirdi; böylece imâmet müessesesinin itibarlı hale gelmesine yardımcı oldu. Hasan Ali Şah, Feth Ali Şah'ın 1834 yılında ölümüne kadar Mahallât'ta sakin bir hayat yaşadı. Daha sonra hükümdar olan Muhammed Şah tarafından Kirman valiliğine tayin edildi. Kendisiyle hükümdar arasındaki münasebetler 1838 yılına kadar son derece iyi gittiyse de bu tarih-

I. Ağa Han
Hasan
Ali Şah

Ağa Camii - Beyoğlu / İstanbul

II. Ağa Han
Ali Şah

ten itibaren bozulmaya başladı. Hasan Ali Şah 1838'de İran Devleti'ne karşı isyan ederek İran'ın güneyinde bağımsız bir prenslik kurma faaliyetine girişti. İngiliz devlet adamlarıyla sıkı bir münasebet içinde bulunduğu görülen Ağa Han'ın isyanını, Herat üzerinde hâkimiyet iddia eden İran otoritesine engel olmak için İngilizler'ce tertip edilmiş bir hareket olarak değerlendirmek mümkündür. Hasan Ali Şah 1 Eylül 1840'ta İran kuvvetlerine yenilerek Mahallât'tan kaçmak zorunda kaldı; fakat Yezd ve Mahriz'i geçerek Belücistan'a, oradan da Hindistan'a ilhak edilmek üzere olan Sind'e ulaşmayı başardı. Mensuplarından topladığı paralarla bir süvari taburu kurarak ilhak ve seferberlik hareketlerinde İngilizler'e büyük çapta yardım etti. 1843-1844 yıllarında Sind'in zaptedilmesinde Sir Charles Napier'e sürekli yardımlarından dolayı İngiliz hükümeti tarafından kendisine emekli aylığı bağlanmak suretiyle taltif edildi. Bünpore bölgesine yerleşmek istediye de İran'dan gelen tepki sonunda bundan vazgeçti. 1845 yılı Aralık ayında Bombay'a giderek orada teşkilâtını kurdu. Çeşitli vesilelerle İran'a dönmek için teşebbüste bulunduysa da muvaffak olamadı. Daha sonra İran'a dönmekten vazgeçti; 1868'de Bombay'da İngilizler'in himayesinde Darkhane adıyla bir merkez kurdu. Bu sırada cemaati arasında çıkan anlaşmazlıklar sadık mensupları ile iş birliği sayesinde bertaraf edildi. Hasan Ali Şah son günlerini, büyük miktarlara ulaşan gelirleriyle ve şeref unvanlarıyla Poona, Bangalore ve Bombay'da geçirdi. 1881 yılı Nisan ayında Bombay'da vefat etti ve Mazagon'da Hasabâd denilen yere defnedildi.

Ağa Han Ali Şah (ö. 1302/1885). 1246'da (1830) İran'ın Mahallât şehrinde doğdu; öğrenimini İran'da tamamladı.

dı. Annesiyle birlikte bir süre Bağdat ve Kerbelâ'da kaldı. İran sarayının ileri gelenlerinden Nizâmüddeve'nin kızı Şemsülmülük ile evlendikten bir müddet sonra Karaçi'ye yerleşti. Diğer aile büyükleri gibi o da Ni'metullahî tarikatına mensuptu. Babasının 1881 yılında ölümü üzerine imâmet görevini devraldı. Kısa süren imamlığı sırasında cemaatini kalkındırmak için bazı çabalar harcadığı, cemaat okullarının açılmasına yardımcı olduğu ve Hindukuş Mevlâîleri hakkında yapılan araştırmaları desteklediği görülmektedir. Vefatında cenazesi vasiyetine uyularak Kerbelâ'ya götürüldü ve dedelerinin yanına defnedildi.

Ağa Han Sultan Muhammed Şah (1877-1957). Nizârî İsmâiliyye'nin en önemli ve teşkilâtçı imamlarından biridir. 2 Kasım 1877'de Karaçi'de doğdu. Babasının ölümü üzerine imam olduğu zaman sekiz yaşında idi. Yetişmesinde, çok dirayetli bir kadın olan annesi Şemsülmülük'ün ve imamlığa nezaret eden amcası Cengî Şah'ın büyük rolü oldu. Tahsilini İngiltere'de Eton ve Cambridge'te yaptı; ayrıca geleneksel İslâmî öğrenimini de tamamladı. Bu çok yönlü tahsil, kendisinin Doğu'yu ve Batı'yı iyi bilen bir kimse olarak tanınmasını sağladı. 1898'de amcası Cengî Şah'ın kızı ile evlendi; 1908'de de ünlü İtalyan heykeltıraş Theresa Magliano ile ikinci evliliğini yaptı. Bu hanımın ölümü üzerine Andrea Carron ile üçüncü (1926) ve Fransız Yvette ile dördüncü evliliğini yaptı (1944).

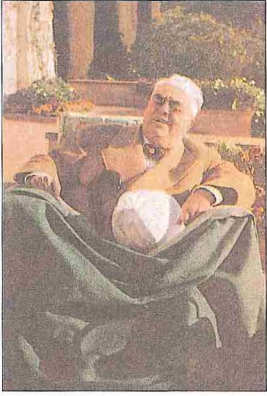
Muhammed Şah'ın Hindistan halkı arasında şöhrat kazanması, 1893 yılında Bombay'da Hindûlar'la müslümanlar arasında ineğin kutsallığı, etinin yenilip yenilemeyeceği gibi konulardaki tartışmalar yüzünden baş gösteren kanlı olayları durdurmak için giriştiği ara bulculuk teşebbüslerinde başarılı olmasıyla başladı. 1897'de Hindistan'da ortaya çıkan kolera salgınının aşılantmak-tan kaçınan halkı ikna etmek için büyük çaba gösterdi ve bunda başarı sağladı. Bu sırada, aşı konusunda iş birliği yaptığı Rus yahudisi doktor Hafkin'in, yahudilerin Filistin'e yerleşmesine yardımcı olması konusunda kendisini ikna ettiği anlaşılmaktadır. 1898 yılından itibaren Avrupa'ya yaptığı seyahatlerde pek çok devlet adamı ile tanışma imkânı buldu. 1900'de İstanbul'da Sultan Abdülhamid ve Berlin'de Kaiser Wilhelm'le görüştü. 1902'de Kral VII. Edward'ın Londra'daki taç giyme törenlerine katıldı. İngilizler'e yakınlığı dolayısıyla on-

lar tarafından birçok defa müslümanların lideri gibi kabul edildi. 30 Aralık 1906 tarihinde İslâm Eğitim Konferansı'nın (All-India Muslim Educational Conference) ve aynı yıl İslâm Birliği'nin (Muslim League) kurulmasında görev aldı ve bu ikinci kuruluşun yedi yıl süreyle başkanlığını yaptı. Daha önce Seyyid Ahmed Han tarafından kurulan Aligarh Koleji'nin üniversite statüsü kazanması için aktif faaliyetlerde bulundu. Balkan Savaşı sırasında Hindistan müslümanlarının Osmanlılar'a yardım etmesi için çaba gösterdi. I. Dünya Savaşı'nda ise Osmanlıların Almanlar'ın yanında savaşa girmesini önlemeye çalıştı ve Osmanlı Devleti'nin İtilâf devletlerine karşı savaşa girmek için yayımladığı cihad beyanamesine bütün gücüyle karşı koydu. Bunda muvaffak olamayınca, müstemleke idaresi altında yaşayan bütün müslümanlara hitaben yayımladığı beyan-nameleriyle Osmanlı Devleti'ne karşı yapılan savaşta İngiliz, Fransız ve Ruslar'ı desteklemenin dinî bir görev olduğunu ileri sürdü. Ayrıca kendi mensupları arasından yetmiş ajanlar vasıtasıyla Irak ve Suriye'de Osmanlı hatları gerisinde, İngilizler hesabına bilgi toplama işini de yürüttü. Ağa Han'ın bir başka önemli faaliyeti de hilâfet konusundadır. 1919'da Hindistan'da başlayan hilâfet hareketine karşı çıkmasına ve Hindistan müslümanlarını bundan vazgeçirmeye çalışmasına rağmen Türkiye Cumhuriyeti'nin hilâfeti kaldırma kararına karşı çıktı. 24 Kasım 1924 tarihinde Emir Ali ile birlikte Türkiye Başvekili İsmet Paşa'ya Londra'dan gönderdiği bir mektupta, her şeye rağmen hilâfetin korunmasının gerekli olduğunu, halifeliliğin yeni kurulan Türk Devleti için zararlı olmak şöyle dursun, aksine avantaj sağlayacağını, statüsünün ise Katolik kilisesinin temsilcisi olan papaninkinden aşacağı olmayacak şekilde yeniden düzenlenmesinin gerektiğini bildirdi. Mektup başvekilile ulaşmadan İstanbul'da bazı gazetelerde yayımlandı. Türk yetkilileri ise bunu bir İngiliz oyunu kabul ederek Suriye ve Irak'la beraber hilâfete karşı savaş verenlerin bu defa onu savunduklarına imalı bir şekilde dikkat çekmişlerdir. Son günlerini İsviçre'nin Versoix şehrinde geçirdi; 11 Temmuz 1957 tarihinde orada vefat etti. Cenazesi Mısır'a götürülerek Asvan'da defnedildi.

Muhammed Şah çeşitli tarihlerde ve birçok yerde binlerce mensubunun coş-

AĞA MUHAMMED ŞAH

(ö. 1211/1797)

İran'da Kaçar Devleti'nin kurucusu
(1786-1797).III. Ağa Han
Sultan
Muhammed
Şah

kun ilgisiyle karşılanmış, defalarca altın, platin ve elmasla tartılarak bu meblağ kendisine hediye olarak verilmiştir. İsmâîlîler, onun biriken bu meblağları cemaatin hayrına sarfettiğini belirtmektedirler. Yetmiş iki yıl süren imâmeti süresince mensuplarının iktisadî, sosyal ve kültürel durumlarının daha iyi seviyeye yükselmesi için yoğun çabalar sarfeden Sultan Muhammed Şah, İngiliz emperyalizmini desteklemiş ve yüksek tabakadan İngilizler'le çok yakın ilişkiler kurmuştur. Pakistan Devleti kurulmadan önce Hindistan'daki İngiliz hâkimiyetini desteklemiş ve onların lehinde gayret göstermiştir. Britanya tah-tına hizmetleri dolayısıyla bir dizi nişan, özel konsilde üyelik ve on bir pâre top atışı ile karşılanmak gibi maddî ve mânevî ödüllerle taltif edilmiştir.

Ağa Han Kerîm el-Hüseynî. 1936'da doğdu. Sultan Muhammed Şah'ın torunu olup dedesinin vasiyeti gereği 14 Temmuz 1957 tarihinde Nizârî İsmâîliye'nin 49. imamı olmuştur. Halen (1989) bu görevi sürdürmektedir.

BİBLİYOGRAFYA:

John Norman Hollister, *The Shi'a of India*, London 1953, s. 364; Sultan Muhammed Şah, *The Aga Khan Memoirs: World Enough and Time*, London 1954, s. 181-187; Fâruk Osman Ebâza, *Aga Han*, Kahire 1981, s. 52-54, 200-204; Mustafa Öz, *Nizârî İsmâîlî Mezhebinde Ağa Hanlar Dönemi* (doktora tezi, 1986), MÜ İlahiyat Fakültesi, s. 21-58; Asaf A. A. Feyzee, "The Ismailis", *Religion in the Middle East* (nşr. A. J. Arberry), Cambridge 1976, II, 323; Ömer Rıza Doğrul, "Ağa Han", *İTA*, I, 135-136; "Ağa Han", *İA*, I, 147; H. A. R. Gibb, "Agha Khân", *EI²* (İng.), I, 246; H. Algar, "Aqā Khan", *Elr*, II, 170-175.

MUSTAFA ÖZ

AĞA HÜSEYİN PAŞA

(bk. HÜSEYİN PAŞA, Ağa).

15 Şâban 1154 (26 Ekim 1741) tarihinde doğdu. Babası Esterâbâd Kaçarları'nın büyük beylerinden Muhammed Hasan Han'dır. Annesi de yine aynı boyun beylerinden Muhammed Han'ın kız kardeşi idi. Kaçarlar Türkmen asıllı bir boy olup XV. yüzyılın ikinci yarısında Anadolu'nun Bozok bölgesinden (bugünkü Yozgat vilâyeti ile ona komşu bazı yöreler) Gence taraflarına gelmişlerdi. Şah Abbas XVI. yüzyılın sonlarına doğru onlardan önemli bir kolu Esterâbâd bölgesine göçürmüştü. Esterâbâd Kaçarları Aşaka Baş (Aşağı Baş) ve Yuharu Baş (Yukarı Baş) adları ile iki kola ayrılıyorlardı. Her kol altı obadan müteşekkil olup Aşaka Baş'ın büyük beyler çıkaran obası Koyunlu (Ağa Muhammed bu obaya mensuptur), Yuharu Baş'ınki ise Develü idi.

Avşar Hükümdarı Ali Şah (Âdil Şah), bir meseleden dolayı kızmış olduğu Muhammed Hasan Han'ı ele geçiremeyince, henüz yedi sekiz yaşlarında bulunan oğlu Ağa Muhammed'i hadım ettirdi (1748). Avşar hükümdarları iç çekişmeler yüzünden birbirlerini tasfiye edip ortadan çekilince Lur kavminden Kerim Han Zend ile Ağa Muhammed'in babası Muhammed Hasan Han siyasî sahnede göründüler (1750) ve ikisi arasında çetin bir mücadele başladı. Kerim Han, Muhammed Hasan Han'ı Esterâbâd'da muhasara etti ise de ağır bir mağlûbiyete uğradı. Muhammed Hasan Han birbiri arkasından kayda değer başarılar elde etti. Acem Irakı'nı ele geçirdiği gibi, Afgan Âzâd Han'ı yenerek Azerbaycan'ı da idaresi altına aldı ve dokuz oğlundan en büyüğü olan on beş yaşındaki Ağa Muhammed'i Azerbaycan valiliğine tayin etti (1757).

Ağa Muhammed, Şiraz'da bulunan Kerim Han Zend'in üzerine yürüyen babasının başarısızlığı uğraması ve ardından Esterâbâd'da yenilerek kendi adamları tarafından öldürülmesi üzerine (1759), rehin olarak Şiraz'a götürüldü. İran'ın büyük bir kısmında Kerim Han'ın hâkimiyeti tanınmakla birlikte Kerim Han İran'da siyasî birliği kurma gayesini taşımadı. Şiraz'da oturdu ve zamanını Şiraz'ı imar etmek ve geceleri eğlenmek-

le geçirdi. Bu arada Kaçar Muhammed Hasan Han'ın oğullarından Hüseyin Kulî Han'a Damgan valiliğini verdi ve bir rehine sıfatı ile Şiraz'da oturttuğu Ağa Muhammed'e karşı da şefkatle davrandı. Bu durum Kerim Han'ın ölümüne kadar devam etti (1779).

Ağa Muhammed, Kerim Han'ın zevcelelerinden olan halası Hatice Begüm Hanım'ın yardımı ile Şiraz'dan kaçtı. Rey bölgesine gelir gelmez babasının haklarını elde etmek için mücadeleye atıldı. Fakat kendisine ilk güçlüğü çıkaranlar kardeşleri Rızâ Kulî Han ile Murtaza Kulî Han oldu. Bunların, ağabeyleri Ağa Muhammed'in Mâzenderan'a girmesini önleme yolundaki gayretleri sonuç vermediği gibi Rızâ Kulî Han da esir alındı (1780). Bununla beraber Ağa Muhammed Han kardeşinin kusurunu bağışladı ve onu serbest bıraktı. Mâzenderan'a hâkim olan Ağa Muhammed Han, Zend Ali Murad Han'ın askerlerini yenerek durumunu kuvvetlendirdi. Rızâ Kulî Han, hayatının bağışlanmasına ve serbest bırakılmasına rağmen ağabeyi Ağa Muhammed'e yeni güçlükler çıkarmaktan geri kalmadı. Fakat Ağa Muhammed'e karşı tutunamayarak Bakü taraflarına gitmek zorunda kaldı. Orada müttetikler bulup Gilân'ı istilâ etti ise de yenilip Bakü'ye döndü. Sonra Rusya'ya gitti ve orada öldü. Ağa Muhammed 1782 yılı başında Esterâbâd'a geldi; bütün kardeşleri ve akrabaları yanında olduğu halde babası Muhammed Hasan Han'ın mezarını ziyaret etti. Aynı yıl Gilân ele geçirildiği gibi Zend Ali Murad Han'ın kumandanı Ramazan Han'a karşı da önemli bir zafer kazanıldı. Daha sonra Kazvin ve Zencan yöresi de Ağa Muhammed Şah'ın hâkimiyeti altına girdi. Bu başarılarla muktedir bir ordu kumandanı olarak kardeşi Câfer Kulî Han'ın mühim bir payı vardı. Fars, Acem Irakı ile diğer bazı yerlerin hâkimi Zend Ali Murad Han'ın bir ordusunun Hemedan taraflarında yenilmesi üzerine (Temmuz 1783), Zend hükümdarı bizzat harekete geçerek Tahran'a geldi. Bu arada Esterâbâd'a çekilen Ağa Muhammed Han Yomut Türkmenleri'ni de yardıma çağırarak Ali Murad Han'ın kuvvetlerini mağlûp etti (1784). Ali Murad Han ülkesine dönerken İsfahan yakınlarında öldü. Yerine geçen Câfer Han'ın aynı yıl Ağa Muhammed Han'ın üzerine gönderdiği ordu da Kâşân yöresindeki Nasrâbâd mevkiinde yapılan savaşta mağlûp edildi. Bu başa-